

Exodus 13:21

Gods liefdevolle zorg

1 door Zijn Zoon 2 door Zijn Woord 3 door Zijn hand.

Gemeente,

De scholen gaan weer beginnen. En dat betekent dat de vakantie echt voorbij is, ook in de gezinnen. Het ritme komt er weer in en een nieuw seizoen dient zich aan. We mogen en moeten de draad weer oppakken die we begin juli los hebben gelaten. Het leven gaat verder. De reis begint.

Dat zien wij ook bij het volk Israel. De reis begint. Verlost uit Egypte, verlost uit de duisternis van de slavernij. Zonder sabbat, zonder rust, zonder uitzicht. Vergelijk dat maar met de Heilige Doop, teken van de verlossing uit de slavernij van het heidendom. Het volk gaat nu op reis. Door de woestijn richting Kanaan. Dat is in elk geval toch een aardig eindje. Lopend met zoveel mannen, vrouwen, kinderen en vee.

Maar God zal liefdevol voor het volk zorgen. Hij geeft het volk een wolkkolom overdag en een vuurkolom 's nachts. Dat moeten enorme pilaren geweest zijn. Wolken die recht op staan zogezegd. Echt bijzonder. En die zo groot zijn dat een volk van honderdduizenden mensen daar onder en achter past. Dat de schaduw van die wolk hen allemaal tegelijk bedekken kan. Gigantisch!

En met die wolk- en vuurkolom geeft God in Zijn liefdevolle zorg twee dingen aan het volk. Leiding en bescherming. Hij geeft leiding. Moet je je voorstellen. In de woestijn. Allemaal zand, geen richtingsbordjes of fietspaaltjes. Geen kaart of tom-tom. Alleen maar zand. En geen enkel verschil welke kant je opkijkt. Over een paar honderd, duizend kilometer. Ja, ik ga wel op mijn gevoel af, mijn richtingsgevoel. Nou, dat gaat rondjes lopen, dat is bekend. Waar blijf je zonder leiding, zonder richtingwijzer? Nou, die geeft God in die wolk- en vuurkolom. En God geeft daarmee bescherming. Overdag en 's nachts. Overdag tegen de hitte van de zon. 40 graden met brandende zon op je hoofd houd je echt niet uit. Maar de wolkkolom geeft schaduw. En 's nachts is koelt het enorm af. Word het koud. En komen de roofdieren tevoorschijn. Dat word echt kritiek en gevaarlijk. Maar de vuurkolom geeft warmte en licht.

Hetzelfde hebben wij nodig. Om de richting te vinden en te houden naar het hemels Kanaan. Want als we op ons gevoel afgaan.... Ons verduisterd verstand, ons door de zonde geïnfecteerd gevoel.... Zelfs na ontvangen genade bedriegt het ons nog. Denken we goed te lopen, en gaan we toch van God vandaan. En in de kou van de

Godsverberging, als God niets van Zich laat merken, in de verzoeking van de leeuw uit de hel, de duivel, met zijn verlokkingen en verleidingen, van aanvechting, spelen we het echt niet klaar. We worden ingepalmd en meegezogen. We laten ons meezuigen.

Maar in Zijn liefdevolle zorg geeft God ook ons wolkkolom en vuurkolom. Ook voor ons uit gaan wolk- en vuurkolom. Dit seizoen in, het jaar verder door, het leven door. Je zou kunnen zeggen: God geeft er drie. De wolkkolom en vuurkolom van Zijn Zoon, van Zijn Woord en van Zijn voorzienigheid, van Zijn hand kun je ook zeggen. Gods liefdevolle zorg blijkt daaruit voor ons. Waarmee Hij ons wil brengen in het hemels Kanaan.

1 door Zijn Zoon

En om te beginnen geeft ons Zijn liefdevolle zorg in Zijn Zoon. In de Heere Jezus. Want in de Heere Jezus schenkt God verzoening. De Heere Jezus heeft de wet volkomen vervuld en gehoorzaamd. De gerechtigheid volbracht. En Hij heeft de vloek der wet, de schuld der zonde gedragen. Zo is er in Hem vrede met God. En in Hem voorziet God in onze nood. Want God eist alles. Hij eist volkomen gehoorzaamheid. Helemaal perfect in alle opzichten en tav alle geboden. Vervloekt is ieder die niet blijft in het boek der wet om te doen alles wat daarin geschreven staat. En als Hij dat eist, dan blijkt: ik heb niks. Ik kan daar niets van opbrengen. Alles is met zonde bevuurd, mijn denken, mijn doen, mijn bedoelen, mijn proberen, mijn bidden en mijn Bijbellesen, alles valt af.

We leven in de brandende zon van Gods toorn. In de kou van God Die je verlaat, in de greep van de duivel. Raak je de weg kwijt, de weg naar Kanaan.

Maar God biedt ons Christus aan. Die alles volbracht. In Hem is er vrede met God. Opent God Zijn Vaderhart, Zijn gunst, Zijn vriend'lijk Aangezicht. Kom onder de wolk! In de schaduw van Christus, in de bescherming van Hem.

Nou heb je mensen die goed tegen de warmte kunnen. Die hitte best verdragen kunnen. Helaas, zo zijn zondaren. We denken dat wij de hitte wel verdragen kunnen van Gods toorn, we hebben daar niet zo'n last van. We vinden het in de greep van satan heerlijk en voelen ons goed. God moet en wil het ons zeggen, aanzeggen: dat gaat verkeerd. Er komt een dag dat je zult merken dat Mijn toorn niet te dragen is, dat verlatenheid van Mij onhoudbaar is, en dat satans greep vreselijk is. Maar dan is het te laat.

Elke dag weer. In de beleving van psalm 130:2 Zo Gij in het recht wilt treden en gadeslaan onze ongerechtigheden, wie zal dan bestaan? Maar neen, daar is vergeving, in het bloed van de Middelaar. Dat is: leven onder de wolk. Elke dag weer. Leven van het wonder. Niet leven in de onzekerheid of wanhoop, niet leven in vanzelfsprekendheid en 'natuurlijk'. Dan raak je die gunst van God toch weer kwijt. Dwaal je af. Kom je in de hitte, in het bereik van de satan, in de kou terecht. Onrust, lauwheid, aanvechting en dorheid. Dagelijks schuilen bij Christus. Dan ben je op weg naar het hemels Kanaan, dan leef je in Gods gunst onder een open hemel.

God zij dank voor de wolkkolom en vuurkolom van Christus. Zijn liefdevolle zorg in Hem.

2 door Zijn Woord

Dan Zijn liefdevolle zorg in Zijn Woord. Dat is eigenlijk het verlengde van het eerste. Want het Woord is aan Christus te danken. En daarmee leidt de HEERE ons.

Dat zien we heel duidelijk in de wolk- en vuurkolom en wat daarvan staat in Numeri 9. Daar lezen we dat het volk altijd op die wolk- en vuurkolom letten moest. Want wanneer die ook maar stopte, moesten zij ook stoppen. En zodra wanneer die weer verderging, moesten zij alles oppakken en ook weer verder reizen. En dat kon, voor het gevoel van het volk, ons mensen, op de meest onverwachte tijden zijn. Overdag kon de wolk stil blijven en 's nachts juist zich verheffen en weer verder gaan. Daar kon je geen berekening van maken van te voren. Daarom moest men waken en opletten: gaat de wolk of blijft hij? Gaat het vuur of blijft het?

Want het zou zo maar kunnen dat het volk overdag maar verder wilde gaan en meters wilde maken, terwijl de wolk op zijn plek bleef. En dat het volk 's nachts wilde rusten en was gaan slapen, terwijl de vuurkolom juist verder aan het reizen was. Er moesten dus, zeker 's nachts, altijd wachters zijn om op te letten of de vuurkolom wel heel de nacht zou blijven hangen op dezelfde plaats.

Ja, dat kan zomaar. Het kan zomaar dat wij maar verder reizen. Wij willen meters maken. Vooruitgang boeken. En we draven en we draven maar. Druk en bezig met werk en vrienden, in kerk en school, met van alles en nog wat. En we zijn maar bezig.

Let op! Gods Woord kan zomaar ons oproepen: blij eens stilstaan. Rust nou eens. Dit houd je zo niet vol. Je overvraagt je lichaam en je geest. En vooral: sta nou een stil! En denk eens na: hoe gaat het met mijn ziel. Waar ga ik eigenlijk heen? Besef ik nog dat het om de

eeuwigheid gaat? Sta stil, eerst ophouden en eens terugzien op de afgelopen tijd. Ben je dichterbij God gekomen? Of van Hem afgegaan? Overdenk eens: genade, eeuwig leven, verzoening, verkiezing, lees, mediteer.

En in elk geval zijn er vaste tijden waarop de wolk- en vuurkolom stilhouden: de zondag. Elke eerste dag van de week. Niet doorhollen en nog dingen afmaken of alvast oppakken. Stop nou eens. Zorg voor je ziel. En elke dag: 's morgens en 's avonds. Sta nou eens stil. Begin niet direct te draven. En val niet dravend met een plof in bed. Houd stil en bezin je eens over de dag die komt, of die is geweest.

Gods liefdevolle zorg: je leeft dan dicht bij Hem, dichtbij de verzoening, dichtbij Zijn Vaderhart, beschermd en bewaard. Onder een open hemel. O, dat is zo schadelijk, als je maar doorholt, terwijl God zegt: stilhouden. Niet doen, je komt in de zon terecht, je ziel raakt uitgeput. Je komt in de kou terecht, God verlaat je en je ziel kwijt weg, je komt in bereik van de satan meer en meer. En je raakt de weg kwijt. Je gaat dwalen en de koers verleggen. Niet meer op de hemel gericht, maar op aardse doelen en mogelijkheden meer en meer.

Maar andersom kan ook. Wij houden stil en blijven maar op onze plaats. Maar de wolkkolom en vuurkolom gaan verder. God roept: bekeer je en volg Mij. Wij blijven maar ons patroon gaan, en in een cirkeltje ronddraaien, maar de HEERE roept verder. Bekeer je. Ik wil je ergens anders gebruiken en inzetten. Misschien gaat de wolk- of vuurkolom wel heel ergens anders heen voor je: zendingswerk in buitenland. Vrijwilligerswerk in de familie of omgeving.

God roept, door Zijn woord en geboden. Steeds weer: om Hem alleen te dienen, Hij de hoogste plaats. Dien Hem naar Zijn Woord, naar Zijn wil. Belijdt Zijn Naam en getuig van Hem. Heilig Mijn dag, ook in het gezin, aandacht voor Mij en Mijn werken en voor elkaar. Wees als ouders Mijn beeld en gehoorzaam je ouders zolang als het kan. Dien anderen tot hulp en zegen. Leef heilig tav erotiek, vermijd alles wat je lusten opwekt en leef zonder geslachtsgemeenschap tot aan het huwelijk. Deel uit van wat je hebt, maak je drukker om geven dan om nemen. Spreek de waarheid ook tav geld. Begeer Mijn huis en dienst boven alles waar je naar verlangen kunt.

God roept in Zijn Woord. Bekeer je! Blijf niet vast in zondige gewoontes. Breek ermee. Bekeer je! Gods liefdevolle zorg. Dan leef je in de schaduw van de wolk, in de bescherming van het vuur. Onder een open hemel van Gods gunst. Gericht op Kanaan, op de hemelse heerlijkheid. O, het is zo schadelijk als je maar blijft leven zoals je leeft, terwijl God je verder roept, tot bekering roept. Je raakt Gods gunst

kwijt, je komt in verlating door God terecht, de duivel palmt je meer en meer in. Of je het nou doorhebt of niet.

3 door Zijn hand

Dan is er Gods liefdevolle zorg in Zijn voorzienigheid. Ook die is te danken aan Christus. Omdat Jezus de Zijnen zo bewaart dat zonder de wil van mijn hemelse Vader geen haar van mijn hoofd vallen kan je alle dingen tot mijn zaligheid dienen moeten. En dat belooft Hij in Zijn verbond. Zijn voorzienigheid. Zijn hand, die ons leven leidt.

Dan merken we ook hoe bijzonder die leiding is van de HEERE. Wie er een landkaartje bijneemt van de woestijnreis, wie de Bijbelboeken Exodus en Numeri erop naleest vind in elk geval vier bijzondere dingen. In de eerste plaats maakt en de wolk- en vuurkolom al direct in het begin een enorme omweg. De kortste weg zou langs de kust zijn in enkele weken, maar de wolk- en vuurkolom boog af naar het zuiden tot onderin het Sinaitisch schiereiland het tegenwoordige Eilat. Maanden in plaats van weken. Maar de Heere wist dat het volk op die kortste weg in oorlog met de Filistijnen terug zou vluchten naar Egypte. Daarom moest het omgeleid worden. Een omweg.

En hoe! Ze werden geleid pal naar de Rode Zee toe. Op het water af. Doodlopend. In de val. Ze werden beproefd. Om te mogen zien dat de Heere een weg maakte waar geen weg was. En dan zouden ze met de Rode Zee achter zich niet meer terug kunnen vluchten. Een doodlopende weg.

Ten derde was er een bijzondere tijd bij de Sinai. Bijna 2 jaar moesten daar op één plek blijven. En dan moet je zo gauw mogelijk de woestijn uit willen zijn en in Kanaan willen komen. Twee jaar wachten. Ze kregen onderwijs. Over de wetten van God, over de tabernakel en de tempeldienst.

En ten vierde ging die wolk- en vuurkolom op een gegeven moment 40 jaar lang door de woestijn zwenken. Nadat het volk in ongeloof en opstand God verworpen had, ging de wolk jaren achtereen de woestijn door tot het bij elkaar 40 jaar zou zijn. Ze werden gekastijd over hun ongehoorzaamheid. En de gelovigen moesten erin mee. Moesten er ook onder zuchten.

Zo leidt God door Zijn liefdevolle zorg. Hij leidt wel eens langs een omweg. Niet de kortste weg die je uitgestippeld had. Om verkering te krijgen, om beter te worden, om je gezin in de dienst van de Heere te krijgen. God gaat wel eens een omweg. Zijn hand leidt je zo om. Je denkt, zo komt het nooit zoals het wezen moet. Maar zie op de wolk-

en vuurkolom: God leidt in Zijn liefdevolle zorg: alle dingen zullen meewerken ten goede.

God leidt wel eens op een weg die dood lijkt te lopen. Een weg dat je denkt: als dit zo doorgaat, kan ik straks niet meer, houd ik het niet meer vol en weet ik niet meer welke kant ik nog op kan. Het loopt vast, met mijn bedrijf, met mijn gezondheid, met mijn gezin, met mijn leven. Dit kan niet goed gaan. Maar zie op de wolk- en vuurkolom: God leidt in Zijn liefdevolle zorg: alle dingen zullen meewerken ten goede. Er is een weg, een weg door de zee van onmogelijkheden heen. Zelfs door de zee van de dood heen, naar de overzijde.

God leidt wel eens zo dat je een hele tijd stilstaat. Uitgeschakeld bent. En voor je gevoel op hetzelfde punt blijft. Uitgeput, burn out, uitgeschakeld, ziekte, handicap. Uitgerangeerd voor je gevoel, aan de kant gezet. Hij zet je een tijdje aan de kant, door ziekte. Hij geeft tijd van onderwijs. In tijden van wachten, uitgeschakeld zijn, niet verder komen leert Hij je soms in 1 week meer dan anders in een jaar. Zie de wolk- en vuurkolom: Hij zorgt liefdevol. God leidt in Zijn liefdevolle zorg: alle dingen zullen meewerken ten goede.

God leidt wel eens in kastijding, tuchtiging. Dan kan het zijn dat Hij je kastijdt met heel de samenleving. De economie gaat achteruit en iedereen deelt erin. Recessie. Hij bereid je voor op meer dan dit leven. Leert zoeken naar wat eeuwig waarde heeft uitzien, verlangen naar het hemelse Kanaan. Daar te zijn waar God alles en in allen is. Onderweg verlangen naar de aankomst. God leidt in Zijn liefdevolle zorg: alle dingen zullen meewerken ten goede. Zie op de wolk- en vuurkolom van Gods hand. Overdag, ja ook dan, want als alles voor de wind gaat, is er ook gevaar. Gevaar om God los te laten, de eeuwige dingen te vergeten, zo druk, zo gelukkig, zo zorgeloos. Maar ook 's nachts. In de nachten van tegenspoed, omwegen, doodlopende wegen, oponthoud en kastijding.

Als je niet ziet op die wolk- en vuurkolom, op Gods liefdevolle zorg, dan wordt je opstandig of bitter, moedeloos of gelaten, zak je neer in de woestijn in de hitte van beproeving. Of kom je in de greep van de satan en laat je je meesleuren.

Zijn Geest en zegen brengen je dan weer op het punt dat je zegt en belijdt: Gods weg was de beste weg. Dat zag je niet altijd zo, maar God geeft van die punten dat je het ten volle beamen mag: Uw weg was volmaakt. En ik hoop dat er velen zijn die het herkennen mogen. Ja Heere, Uw weg is volmaakt. Want in al die omwegen die dood lijken te lopen, in al die tijd van wachten, in al die kastijding gaat het om één ding: loutering. Dat God hoe langer hoe meer het onzuivere van het zuivere gaat scheiden, het onedele van het edele uitdrijven. Zijn eer

zuiveren van eigen eer, Hem volgen zuiveren van eigen inzichten vasthouden, afhankelijkheid zuiveren van overmoed, ootmoed zuiveren van hoogmoed. Dat het zilver van Zijn werk zuiverder zal gaan blinken en glanzen.

Zo leidt God op weg naar Kanaan. Onder de wolk- en vuurkolom. Zo kunnen we een nieuw seizoen in. Met het volk Israel door de woestijn. Dan zegt de Bijbel daar nog iets heel indringends van: in I Corinthe 10. Dat zij allen waren onder wolk, onder wolkkolom, maar toch heeft God in het merendeel van hen geen welgevallen gehad. Hoewel ze allen onder de wolk waren, maar God had geen welgevallen in hen vanwege hun ongeloof, hun ongehoorzaamheid. Al bleek die niet altijd uiterlijk, maar hun hart was niet met God. Je kunt wel onder wolk lopen dus. Voor het oog in Gods wandelen: naar de kerk gaan, belijdenis doen, aan het Heilig Avondmaal gaan. En voor het oog Gods wegen gaan: netjes leven, geen zichtbare zonden die anderen opvallen. En voor het uiterlijk alles rustig ondergaan wat je meemaakt, kalm blijven en onverstoorbaar en het positieve blijven zien.

Maar velen waren onder de wolk, onder het teken van Gods liefdevolle zorg, maar zijn toch nooit in Kanaan aangekomen. Het was niet met hun hart, niet in geloof. Ten diepste: vreemd aan Christus. Aan genade. Geen overgave gekregen aan Hem, in Wie God verzoening en vernieuwing geeft. God niet daarvoor nodig, Hem niet daarvoor vertrouwen. Hem daarvoor niet willen. Vreemd aan Jezus gebleven. Dan beerf je Kanaan niet. Al wandel je mee, al loop je in het spoor met de pelgrims, je zult vallen in ongeloof of in ongehoorzaamheid onder Gods toorn. Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen en Kanaan te beerven.

Kent u genade? Kent u Jezus Christus en in Hem vrede met God en verlangen Hem te dienen? Dat is onze eerste zorg voor dit seizoen.

Ja, je moet een nieuwe agenda hebben, je moet een goede fiets hebben als brugklasser, je moet je goede boeken hebben, een kamer misschien, je moet je vergunningen hebben, je moet alles op de rit hebben, maar eerst: eerst: we moeten Christus hebben! Hem hebben in geloof.

In Hem reizend in Gods liefdevolle zorg. De zorg van Zijn Zoon, Zijn Woord en Zijn hand. Op reis naar Kanaan. Biddend, Heere, als ik afdwaal uit het bereik van wolk- en vuurkolom, laat het me merken. Laat me onrustig worden, doe me onvrede ervaren, laat me Uw verberging merken, trek me terug. Trek me mee. Op weg naar Kanaan. En daar zijn de wolk- en vuurkolom opgehouden. Op weg naar het hemels Kanaan. Daar is Gods hand niet meer nodig, want we zijn aangekomen. Daar is Gods Woord niet meer nodig, want we zien Hem

zoals Hij is. De reis is voorbij. Daar blijft Gods Zoon over. Eeuwig Hem
aanschouwen en genieten.

Amen